

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121418260
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121418260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Alektum Capital II AG, IČO: CHE-496.825.067, so sídlom vo Švajčiarsku, Zug, Gubelstrasse č. 24, zastúpeného právnym zástupcom Hudec s.r.o., IČO: 36855260, so sídlom v Bratislave, Lazaretská č. 23, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Marek Hudec, advokát a konateľ, proti žalovanej A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., D. XXX, v súčasnosti bytom vo E., F. D. XXX/X, o zaplatenie 268,50 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 6Csp/129/2021-186 zo dňa 07.09.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a vo výroku o trovách konania (štvrtý výrok) **p o t v r d z u j e.**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 236,20 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 € od 01.08.2018 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 € od 01.09.2018 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 € od 01.10.2018 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 € od 01.11.2018 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1,50 € od 01.12.2018 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 228,70 € od 11.01.2019 do zaplatenia (prvý výrok); v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok); žalovanej povolil zaplatiť dlh v mesačných splátkach a to v dvoch splátkach po 80,- €, tretej splátke v sume 76,20 € a štvrtej splátke vo výške prísluňajúceho príslušenstva počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane zročným celý dlh (tretí výrok) a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 75,94 %, do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku (štvrtý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého právny predchodca žalobcu spoločnosť G. H., H. uzavrel dňa 01.06.2017 so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ďalej aj „zmluva“) s viazanosťou na 24 mesiacov, na základe ktorej bola žalovanej zriadená služba satelitnej televízie, základný balík Satelit Štandard a Satelit EXTRA H a súčasne jej prenajal koncové zariadenia potrebné pre poskytnutie zvolenej služby; v zmluve bolo ďalej dohodnuté, že v prípade porušenia doby viazanosti vznikne podniku právo na uplatnenie si

zmluvnej pokuty, ktorá sa vypočíta ako súčet sumy 50,- € a zliav, t.j. rozdielu medzi akciovými cenami za služby; podľa bodu 1 písm. e) zmluvy sa zmluvné strany dohodli na nájme zariadenia nevyhnutného pre poskytovanie služby a podľa bodu 1 písm. f) zmluvy na výpožičke zariadení potrebných pre poskytovanie služby; podľa bodu 1 písm. g) zmluvy sa podnik zaviazal poskytnúť účastníkovi 100 % zľavu zo základnej inštalácie a aktivačného poplatku; v prípade straty, nevrátenia alebo poškodenia zariadení zo strany účastníka, mal podnik v zmysle bodu 2 zmluvy voči účastníkovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sumy 50,- € za každé koncové zariadenie, v sume 19,90 € za každú smart kartu, v sume 10,- € za každý zdrojový kábel, resp. adaptér, v sume 10,- € za každý diaľkový ovládač a v sume 3,- € za každý scart kábel.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie vznikla právnemu predchodcovi žalobcu ako prenajímateľovi podľa zmluvy povinnosť prenechať žalovanej ako nájomcovi predmet nájmu a súčasne právo voči žalovanej na úhradu dojednaného nájomného; z dôvodu neplnenia si povinností žalovanej žalobca odstúpil od zmluvy, čím došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu a žalovanej vznikla povinnosť prenajaté zariadenia vrátiť podniku na predajné miesto; v zmluve bola dohodnutá pre prípad straty, nevrátenia alebo poškodenia zariadení v prenájme zo strany účastníka zmluvná pokuta; nakoľko žalovaná po ukončení zmluvného vzťahu nevrátila poskytnuté zariadenia, považoval súd prvej inštancie nárok žalobcu za čiastočne dôvodný čo do výšky 236,20 € na základe predložených faktúr; keďže sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením, vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania a to počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry.

1.4 Súd prvej inštancie z úradnej povinnosti zisťoval, či nedošlo k prípadnému premlčaniu nároku žalobcu v súlade s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka (ďalej aj „Občiansky zákonník“); z obsahu spisu bolo zistené, že žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 16.07.2021, pričom v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka sú premlčané všetky nároky žalobcu pred 16.07.2018; keďže faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 14,40 €, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 16,40 € a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 € boli vydané v čase pred 16.07.2018, uvedenú pohľadávku žalobcu považoval súd prvej inštancie za premlčanú a tento nárok žalobcovi nepriznal.

1.5 Vzhľadom na to, že žalovaná žiadala o zaplatenie dlhu v splátkach, pretože je nezamestnaná a bez príjmu, a v konaní mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná je evidovaná na úrade práce, pričom nepoberá dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky, dospel súd prvej inštancie k názoru, že žalovaná nie je schopná zaplatiť dlh naraz a umožnil jej zaplatiť dlh v 4 splátkach s tým, že splácanie dlhu podmienil zročenosťou celého dlhu v prípade neuhradenia niektorej zo splátok.

1.6 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 51, § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 544 ods. 1, § 663, § 671 ods. 1, § 54a, § 100 ods. 1 a § 101, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.“) v znení účinnom ku dňu splatnosti dlhu v spojení s § 44 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán vo veci.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 06.10.2022 (č.l. 195-196 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a v rozsahu výroku o trovách konania (štvrtý výrok); vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); žalobca nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o čiastočnom premlčaní jeho nároku; súd prvej inštancie uzavrel, že žaloba bola upínaciemu súdu doručená dňa 17.06.2021 (správne dňa 16.07.2021 - poznámka odvolacieho súdu), od dátumu ktorého počítal plynutie premlčacej doby; z potvrdenia upomínacieho súdu, ale jasne vyplýva, že žaloba bola podaná už dňa 10.07.2021 o 17:13:37 hod.; súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu o dátume začatia

súdneho konania; ďalej žalobca poukázal na ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej aj „zákon č. 62/2020 Z. z.“) týkajúce sa plynutia lehôt, ktoré podľa neho súd prvej inštancie opomenul aplikovať, a na základe ktorých premlčacia doba počas 76 dní neplynula; lehota na uplatnenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 30.04.2018 tak bola do dňa 15.07.2021, pri faktúre č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 31.05.2018 bola lehota na uplatnenie nároku do 15.08.2021 a pri faktúre č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 30.06.2018 do 14.09.2021; nároky žalobcu boli preto uplatnené včas; žalobca poukázal aj na nezrozumiteľnosť, resp. nesprávnosť odôvodnenia súdu prvej inštancie (bod 28 odôvodnenia rozsudku), keď použil pojem „vydanie faktúr“, pričom pravdepodobne mal na mysli „splatnosť faktúry“; v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý krát, čo v prípade žalobcu je deň nasledujúci po dni splatnosti faktúry, keďže dovtedy žalovaná nebola a ani nemohla byť v omeškaní s dobrovoľným splnením svojho záväzku; až márnym uplynutím doby splatnosti sa z pohľadávky stáva nárok, t.j. právo vymáhateľné súdom; na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie žalobe aj v zamietnutej časti istiny s príslušenstvom a prizná mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.2 Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 ods. 1 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.) s výnimkou ustálenia okamihu doručenia žaloby na súd (začatie konania); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); medzi stranami nebol sporný spotrebiteľský charakter sporu; medzi stranami nebolo sporné ani samotné uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 01.06.2017 ani jej obsah; medzi stranami zostalo (ťažiskovo v odvolacom konaní) sporné právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu je čiastočne premlčaný a preto žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol. Pri posudzovaní veci sa odvolací súd zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4 Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalobcu (§ 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.) odvolací súd udáva, že čiastočné premlčanie uplatneného nároku žalobcu posúdil súd prvej inštancie správne; na uvedené nemalo vplyv ani nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal z dátumu podania žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu) dňa 16.07.2021 a vzhľadom na to považoval všetky uplatnené nároky pred 16.07.2018 za premlčané; žalovaný správne uviedol, že žaloba bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica už dňa 10.07.2021, ktorá skutočnosť vyplýva z obsahu spisu - potvrdenia o prijatí

žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu) na upomínací súd (č.l. 34 spisu); s poukazom na splatnosť jednotlivých faktúr a to faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 14,40 € splatnej dňa 30.04.2018, faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 16,40 € splatnej dňa 31.05.2018 a faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 € splatnej dňa 30.06.2018, začala z hľadiska prejednávaneho sporu plynúť trojročná všeobecná premlčacia doba (§ 101 Občianskeho zákonníka) odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý krát (t.j. kedy sa žalovaná dostala s úhradami do omeškania) a to pri faktúre č. XXXXXXXXXXXX dňa 01.05.2018, faktúre č. XXXXXXXXXXXX dňa 01.06.2018 a faktúre č. XXXXXXXXXXXX dňa 01.07.2018 a táto premlčacia doba pri jednotlivých faktúrach márne uplynula dňa 01.05.2021, dňa 01.06.2021, resp. dňa 01.07.2021. Keďže žalobu doručil žalobca súdu prvej inštancie dňa 10.07.2021, urobil tak až po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva z predmetných faktúr. Súd prvej inštancie preto správne žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol.

4.5 Nie je správny právny názor žalobcu, že na premlčanie uplatneného nároku je potrebné vzťahovať ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. týkajúce sa plynutia lehôt, v zmysle ktorých premlčacia doba žalobcovi nemala plynúť v špecifikovaných obdobiach a celkovo by sa tak predĺžila o 76 dní; podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (27.03.2020) do 30.04.2020 neplynú; podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý bol do uvedeného zákona doplnený novelou č. 9/2021 Z. z. vzhľadom na druhú vlnu pandémie COVID-19, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.01.2021) do 28.02.2021 neplynú; odvolací súd konštatuje, že uvedené zákonné ustanovenia v tomto konkrétnom prípade aplikovať nemožno a tieto nemajú vplyv na plynutie a koniec premlčacej doby v danom spore; zákonnou podmienkou aplikácie predmetných ustanovení je totiž skutočnosť, že by jej uplynutím došlo k premlčaniu práva, inak povedané, koniec premlčacej doby by musel pripadnúť do jedného z rozhodujúcich období, t.j. do obdobia od 27.03.2020 do 30.04.2020 (podľa § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z.), resp. od 19.01.2021 do 28.02.2021 (podľa § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z.); uvedená právna úprava zákona č. 62/2020 Z. z. sa teda vzťahuje len na tie premlčacie doby (resp. prekluzívne lehoty), ktorých koniec by v zákone vymedzených obdobiach uplynul; podľa dôvodovej správy k zákonu č. 62/2020 Z. z., časť opatrení zavádzaných týmto zákonom je koncipovaná ako opatrenia dočasného charakteru, pričom ich dočasnosť je daná dátumom, do kedy sa uplatňujú; navrhované opatrenie má za cieľ v § 1 písm. a) dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca apríla 2020 plynúť a to odo dňa účinnosti predkladaného zákona; predkladateľ má za to, že toto opatrenie môže prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie bez obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania alebo preklúzie; podľa dôvodovej správy k zákonu č. 9/2021 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID-19, má navrhované opatrenie za cieľ v § 8 písm. a/ dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca februára 2021 plynúť; z hľadiska konštrukcie ide o rovnakú úpravu ako bola pôvodne schválená v marci 2020 v súvislosti s prvou vlnou pandémie COVID-19; aj z uvedených dôvodových správ je zrejmé, že zákonodarca nezamýšľal upraviť spočívanie všetkých premlčacích dôb v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 a následne od 19.01.2021 do 28.02.2021, ale len tých, uplynutím ktorých by hrozila občanom a podnikateľom v súkromnoprávných vzťahoch ujma z dôvodu premlčania práva v rozhodujúcom čase, t.j. ktorých koniec by uplynul v zákonom vymedzených obdobiach; odvolací súd dáva do pozornosti aj rozhodnutia iných senátov Krajského súdu v Banskej Bystrici napr. rozsudok sp. zn. 14Co/10/2022 zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 17CoCsp/8/2022 zo dňa 24.08.2022, sp. zn. 17CoCsp/32/2022 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 43CoCsp/16/2022 zo dňa 07.07.2022, ktoré vo veci zaujali rovnaký právny názor; nakoľko v tomto prípade pripadol koniec premlčacej doby pri nárokoch z faktúr č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX na obdobie mimo rozhodujúcich období v zmysle ustanovení § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. a § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., uvedené zákonné ustanovenia na tento prípad vzťahovať nemožno; postup súdu prvej inštancie, ktorý pri posudzovaní premlčania žalobcom uplatneného nároku právnu úpravu ustanovení § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. neaplikoval je preto správny.

4.6 S poukazom na argumentáciu žalobcu v odvolaní odvolací súd pre úplnosť dodáva, že ani nepresná formulácia zo strany súdu prvej inštancie, ktorý použil pojem faktúry „vydané“ v čase pred 16.07.2018 (resp. správne pred 10.07.2018) nemá vplyv na správne právne posúdenie súdu prvej inštancie vo

vzťahu k čiastočnému premlčaniu nároku žalobcu a vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Odvolací súd konštatuje, že odvolacia námietka žalobcu ohľadom nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov bola síce čiastočne dôvodná vo vzťahu k dátumu podania žaloby (namiesto súdom prvej inštancie nesprávne zisteného dátumu 16.07.2021 bol správny dátum 10.07.2021), nemala však za následok privodenie vecnej nesprávnosti napadnutého výroku rozsudku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok), pričom ostatné skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov považuje odvolací súd za správne a rovnako považuje za správne aj jeho právne posúdenie vo vzťahu k čiastočnému premlčaniu nároku žalobcu; obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa tieto podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybniť (body 4.3 až 4.6 odôvodnenia). Pokiaľ žalobca odôvodňuje porušenie práva na spravodlivý súdny proces skutočnosťou, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku použil výraz „vydanie faktúry“, no pravdepodobne mal na mysli výraz „splatnosť faktúry“, z čoho má vyplývať nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť napadnutého rozsudku, s týmto sa odvolací súd nestotožňuje. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sú zrejme skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal, rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený, súladný s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p., a preto nie je možné v tomto smere konštatovať porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku (druhý výrok) ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania a súčasne ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) preskúmal aj výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (štvrtý výrok), ktorý bol tiež vecne správny a v súlade so zákonom, a preto ho podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil. Žalobca v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil súdom prvej inštancie zistený a vyčíslený pomer úspechu strán v spore vzhľadom na výsledok konania.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, vznikol jej proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); žalovaná bola však v odvolacom konaní úplne nečinná a žiadne trovy odvolacieho konania jej nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.